

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

**Puolueen yleisäness-
tykset ja sen kanta**

Yhtenä esimerkkinä siitä kuinka vaikea on jonkun työväenjärjestönkin uudistaminen silloin kun sen johtavat ainekset ovat vakaantuneita jonkun määrätyn suunnan edistämiseksi, voidaan taaskin pitää sosialistipuolueen yleisänessien tuloksia. Huolimatta siitä, että jokainen työväenjärjestö vakauttaa omissa toiminnassaan noudattavana kansanvallan periaatetta tahtoo se kuitenkin rajoittaa vain enemmän teoreettiseksi opinkappaleeksi kuin käytännölliseksi tosiasiaksi. Jokaisella järjestöllä on ja täytyy olla toimienpanevat laitoksensa, komiteansa, järjestäjänsä ja edustajansa. Jokaisella liikkeellä on sitapaitisi johtajajaksin, joilla on yhdessä ja toisessa yhteydessä suuri merkitys yleensä puolueen sisäiseen toimintaan ja jotka myös edustavat puoluetta ulospäin. Näille toimitsijoille ja johtajille kasvaa varma vakuumus, jota he luonnollisesti noudattavat. Useasti myöskin heidän tottuneisuutensa ja kykynsä liikkeen edustamisessa paisuttaa heissä luottamuksen varmuutta omien toimintojensa oikeamuudesta ja muodostaa heistä välinpitämättömiksi mikäli on kysymyksessä joukkojen mielipiteiden huomiointi. Ja kun he ovat tilaisuudessa jo sellaisissakin asioissa, jotka välittömästi asetetaan joukkojen eteen ratkaistavaksi varten, merkitsemään kantansa ja työskentelemään oman suuntansa edistämiseksi moninlaisilla tavoilla, niin usein sattuu, että suurien joukkojen tahto tulee alistetuksi johtajien tahdon mukaiseksi. Mitä vähemmän tietoiset joukot yleensä ovat sitä suuremmat mahdollisuudet tällaiselle tulokselle aina on. Pelkät järjestölliset teknilliset suhteet jo estävät uudistuksellisten aineiden voittamista vallitsevaa valtaa jossain järjestössä, ja ne aina tukevat sitä ryhmää, joka on satulassa ja joka kontrolloeraa

järjestöelämälle välttämättömiä toimia ja laitoksia.
Mieleen muistuu se aika, jolloin sosialistipuolueen toimeenpaneva komitea varsin pieniarvoisista ja pientä osaa koskevista syistä erotti kolmannen osan koko puolueen jäsenistä. Silloinen puolueen toimeenpaneva komitea pyysi etteivät osastot sen johdosta sanoisi mitään ennen kuin he ovat Chicagon konventionissa saaneet tilaisuuden selittää syyt tällaiseen leikkaukseen. Se tuli ja mitään suurempia eikä hetimiten ensimmäisistä tiedonannoista poikkeavia, eikä niitä suurestikaan tehostavia syitä ei kyetty konventionille esittämään. Mutta kuitenkin asia vain ajettiin päätökseen t. k. tahdon mukaisesti. New Yorkin konventionin yleisen luonteen ei enää tarvinnut hämmästyttää juuri ketään, koska silloin jo puoluehajaannus oli huomattavasti vähentänyt vasemmistolaisaineksia puolueessa.
Hämmästyttävää ei myöskään ollut se seikka, että yleisänessien alkua äskettäin tuli hyväksytyksi New Yorkin konvention päätökset. Enemmistön onnet hyväksyttiin joka kysymyksessä. Mutta varsin vakavan varoituksen tämä äänestys sittenkin puolueelle antaa. Se näet osoittaa joukkojen välinpitämättömyyttä puolueasioissa. Se osoittaa, että vain varsin vähäinen määrä jäsenistöä on ottanut osaa äänestyksiin. Korkeimmaksi äänimääräksi mainitaan 1,800. Puolueen periaatejulistuksista äänestettäessä on enemmistön ehdotus saanut 1,526 ääntä myöten ja 829 vastaan. Vähemmistön ehdotus sai 1,181 ääntä myöten ja 982 ääntä vastaan. Näyttää siltä kun eivät joukot välittäisi mitään. Ja sellainen välinpitämättömyys on tavallisesti aina tuloksena hajanuutamisesta ja puolue-erimielisyyksistä. Ja erikoisesti se lyö leimansa niissä ryhmittymisissä, jotka jäävät konservatiivisemmalle puolelle.
Vähemmistön ponsien laatijat ja niiden puolesta äänestäjät eivät esiinny millään täydellisellä selvyydellä eikä reippaudella. Näyttää kun ne olisivat kadottaneet luottamuksensa. Kovin suurta muutosta ei myöskään olisi tehnyt puolueen ulkonaisen politiikkaan, vaikka vähemmistön onnet olisivatkin tulleet hyväksytyiksi. Mutta se olisi ollut moraalinen voitto työläisomaisemille pyrkimyksille puolueessa yleensä. Ja olisi muutamissa kohdissa edes vilpittömästi pyrity parantamaan niitä haavoja oikealla tavalla, joita hajanuutamisen aikana iskettiin, jos vähemmistön onnet olisivat voitaneet.
Tämän päälle alkaa vielä käydä selväksi, ettei sosialistipuolue nykyisellä kannallaan tule pääsemään minkäänlaiseen yhteyteen sen kansainvälisen liikkeen kanssa, joka keskittyy Kol-

manteen Internationaleen. Puolueen utuistomisto harjoittaa jo hälyyttävää propagandaa siitä, että K. I. toisen kongressin asettamat ehdot ovat mahdollisia kaikkien länsimaiden riippumattomille ja keskustalaisille puolueille ja että sosialistipuolue on ollut kaukonäköinen asettaessaan ehtoja siihen liittymishakemukseensa. Mitä nuori K. I. ehdot ovat ja kuinka paljon ne antavat tai antavatko lainkaan tukea tuollaiselle hälytykselle, siitä ei ole vielä varmaa tietoa. Ristiriitaisia tietoja on myöskin liikkeellä Saksan riippumattomien ja Ranskan sosialistipuolueen suhteista Kolm. I:een. Mutta se on selvää, että ne ovat lähenemässä sitä. Sitä todistaa jo se puhdistus mikä riippumattomien keskuudessa on ollut käynnissä. Mutta toisin on asian laita siellä, missä kaikenlaiset uudistusta tarkoittavat katsomukset joutuvat häviölle, kuten Amerikan sosialistipuolueessa. Tämän puolueen johtajisto osottaa selvästi halua kiertää koko kysymystä ja päästä sen katsomuksien hyväksymisestä kokonaan.
Kaikki tämä asettaa meidän eteemme taas moninlaisia vaikeita suhdetkysymyksiä. Asema on kiusallinen. Ei ole olemassa mitään sellaista puoluetta, joka vastaisi suomalaisten sosialistien yleistä pyrkimystä ja järjestömuotoa, jonka yhteydessä ollen voisi olla liikesissä järjestöissä yhteydessä Euroopan todellisten luokkataistelijoiden liikkeiden ja järjestöjen kanssa. Eroaminen sosialistipuolueesta on tällaista päämäärää paljoa lähentäisi, koska paljain kansallisenä kielijärjestönä yhtymisen suuriin kansainvälisiin järjestöihin ei olisi mahdollista. Toiselta puolen nykyinen tila ja puolueen kanta aiheuttaa suurta oikeutettua suuttumusta niissä, jotka ovat taistelleet uudistuksien puolesta puolueessa ja siinä näkevät epäonnistumisensa. Sitä lisää vielä se seikka, että meidän omat oikeistolaisemmat käyttävät tätä asemaa hyväkseen tehdeksen propagandaa omalla suunnallaan ja koettavat kaikella tavalla osottaa K. I. aatteiden mahdolluuden yleensä. Joka tapauksessa tämä asema vaatii mallista harkintaa, jossa on esitettävä kaikenlaisia tunneasioita johtuvaa kiikkaa ja kostonhalua niille, jotka koettavat provoseraata asioiden ja tapahtumien luonnollista kulkua. Järjestön edustajakokous pidetään taas joulukuun lopulla ja siellä taas neuvotellaan näistäkin asioista.

Meitä on tämän johdosta pyrittävä moitiskelemaan oikeistososialistiemme ja tuplajulaisien taholta että pyrimme hiventamaan näiden järjestöjen arvoa kun uskomme näiden luokkataistelijoiden menevän porvarillisten reformistien kelkkaan. Asia on kuitenkin siten.
Niinpä on eräs poliittisen aseman tarkkailija, Frank Tannenbaum, joka on kylä kylältä tullut New Yorkista tänne Lännele, sanonut, että Pohjois-Lännellä yhtyvät niin sosialistit kuin tuplajulaisetkin kannattamaan nonpartisteja. "Kolme seikkaa on minun tuotavaa julkijoksi minä olen havainnut tulvani läpi Pohjois-Lännele, sanoo Tannenbaum. "Yksi niistä on sosialistipuolueen sulautuminen uuteen maanviljelijöiden ja työläisten yhtymään; toinen on se, että i. w. w. läiset menevät tänä vuotena äänestämään ja kolmanneksi: uskonto innostaa farmareita tähän liikkeeseen". Niin asia on. Joka tämän tahtoo kieltää, hän kieltää sen mikä on totta. Meille suhteet huomautettaviksi: emme tähän yhtymään kuulu.

MAAILMANSODAN HUIKEAT KUSTANNUKSET

Amerikalainen kansantaloustieteen professori E. L. Bogart on äskettäin arvioinut maailmansodan kustannukset niiden virallisten tiedonantojen perusteella, joita eri valtiot tähän mennessä ovat sotakustannuksistaan julkaisseet. Käsiteltävänä ollut aineisto ei suinkaan ole täydellinen, koska hallitukset eivät yleisesti antavat tarkoituksellisesti harhaanvieviä tietoja säilyttääkseen sotatalousaansia. Muutamia valtioita eivät ylipalkkaan halua saattaa julkisuuteen numeroita sotajan taloudestaan. Kuitenkin näyttävät Bogartin esittämät luvut julkaisemisen arvoisilta.
Bogartin mukaan tekevät kaikkien valtioiden välittömät sotakustannukset 186,3 miljardia dollaria, välillisesti 151,6 miljardia dollaria, siis lähes yhtä paljon. Yhteissummaksi saamme siis 337,9 miljardia dollaria. Sodan aiheuttamat omaisuudenhäviöt laskee Bogart 36,9 miljardiksi dollariksi ja tuotannon laskeutumisen häviöt 45 miljardiksi dollariksi. Ihmishenkien

EMME KUULU NIIHIN

Tämän tästä olemme lehdesämme selostaneet nonpartistien hommista tulevien vaalien suhteen. Olemme myöskin julkaisseet heidän ohjelmansa. Olemme sanoneet, että suuri osa sosialisteista, samoin i. w. w. lä-

Yhteiskunnallisia ja valtiollisia virtauksia ulkomailta

va voineet alkaansa, elleivät he liity yhteen yhdeksi yhteiseksi kommunistipuolueeksi.
Ennenkuin ajatus Britannian yhteisen kommunistipuolueen perustamisesta syntyi, tahtivat varsinkin seuraavat järjestöt näyttää kommunistisilta: British Socialist Party, Workers' Socialist Federation, Socialist Labour Party, South Wales Socialist Federation, Scottish Workers' Councils sekä sitapaitisi muutamat vallankumoukselliset syndikaalijärjestöt. Vielä löytyi I. L. P:n vasemmalla siivellä joukko, joka myös harjoitti kommunistista propagandaa vielä läpi heinäkuuta 1920 rupesti julkaisemaan omaa äänenkannattajansa: The Internationalist B. S. B.:llä on viikkolehtiä ilmestyvä oma äänenkannattajansa The Call. S. L. P:n julkaisu nimeltään The Socialist on myöskin viikkolehtenä ja ilmestyy Glasgowsissa, W. S. F. julkaisee Pankhurstin lehtiä The Worker's Dreadnought, joka myös kannatti S. W. S. F. Syndikaalisten ryhmällä on myös muutamia julkaisuja, joista mainittakoon The Worker ja The Solidarity. Kommunistien englantilisten julkaisujen ohella alkoon myös unohtettakoon marxialaista aikakauslehteä The Plebe, joka on helpotajainen, erinomaisen hyvin toimittu teieteellinen aikakauslehti. Sitä julkaisee The Plebs League, joka on sangen vahva yhdistys ja omine työväenopistoneen harjoittaa selvällä luokkataistelukannalla olevaa työväen valistusta.
Vaativuus yhteisen englantilaisen kommunistipuolueen perustamisesta sai kiinteän muodon 1919 alussa sen kautta että alettiin keskustella yhteistyömuodoista, ja vuonna 1920 saatiin yhteenliittymisyritykset käyntiin ja järjestettiin valmistavina neuvotteluna eri puolueiden välillä. S. L. P:n keskuudessa saivat nämä yritykset aikaan hajaannuksen sen

Hoquiam, Wash.

Frank Botsloff, Metsätyöläinen, noin kolmekymmenen vuoden ikäinen, loukaantui niin pahoin t. k. 9 p:nä, että kuoli saman päivän iltaan tälläkälässä General sairaalassa. Hän työskenteli North Western Lumber Co:n metsäkämpällä ja putosi puusta yllämainitulla ikävällä seurauksella. Hänen kotinsa on Kelsossa, johon hänen ruuminsä lähetettiin. Niin ikävällä tavalla taas sinäkin päätyi raatajan elämä.

Dewey Howard, myllytyöläinen, putosi Copalis Lumber Co:n tukkilammikkoon ja hukutti t. k. 12 p:nä. Howard käveli lankkua pitkin joka oli asetettu kahden "pallin" päähän yläpuolelle tämän lammikon, josta jotenkin vahingossa putosi alas lammikkoon. Hän kyllä saatiin hetken kuluttua ylös, vaan kuolleena. Howard oli vasta kahdenkymmenen kolmen vuoden vanha ja ollut naimisissa noin kolmen kuukautta.

Kaupunkimme koulujen menokustannukset tulevat olemaan tänä vuonna enempiä kuin puolta suuremmat viime vuotisia, sillä tämän vuotiset menot nousevat \$215,000, jota vastoin viime vuonna ne olivat \$100,000. Suurin osa menoista tulee perittäväksi veroina.

Kaupunkimme päivälehti on viime aikoina sisältänyt melkein yksitään kuvia ja mikä ihmeellistä, kaikki vielä hyvien mielestön kuvia. Jokaisen kuvan alla on selostus, että niillä ja niin paljon on siltäkin miehellä hyviä töitä. Sitten vielä jatketaan kuinka mukamas hän virkaan päästyään tulee katsomaan parastanne, että jos vaan olette niin "please" ja pistätte ristin sen nimen perään. Tämä todellisuudessa nämä hyvät lupaukset unhoitetaan kohta vaalien mentyä ja siitä hyvästä miehestä, joka pitää muka työläistenkin etuja silmällä, tuleekin paha mies, katsoo alnoastaan omia etujaan sekä toisten samaan luokkaan kuuluvien etuja. Tämä hyvämielisyys kuuluu amerikalaisen vaalitalousysteytimen, jota aina on käytetty ja yhä edelleenkin käytetään, ja jolla aina vedetään nenästä yksinkertaisia työlläisiä äänestämään kapitalistiluokan edustajia virkoihin. Kummakin eivät työläiset huomaa miten he aina tulevat petettyään antaessaan äänensä kapitalistien hyville miehille, vaikka näytös usutuu joka varlien aikana, mutta sittenkin amerikalainen työläinen uskoo tähän ja antaa itsensä johtaa harhaan. Voi kyllä hyvällä syyllä sanoa Tossun sanolla, että ota tämä hirtto-silmukka, tämä on paremmin rasvattu. — Pätkä.

Tacoma, Wash.

Townley'ismi. Me savikouraiset työläiset olemme viime vuosien kuluessa kuulleet mainittavan monenlaisista "ismeistä" ja vaikka käteensä työllä elävän työläisen onkin mahdollista seurata aikaansa niin tarkoin, että hän kallekkinen "ismi" tuntisi ja kirjaimellisesti niiden tarkoituksen käsittäisi, niin joitakin "ismejä", ku-

ten "radikaali", "Leninismi", "anarkismi", "syndikaali", "sosialismi", "non-partisanismi", "Russianismi", "Bolshevismi" ja "sovietismi" ainakin nimellisesti tunnemme. Viimeksi näytännöllisesti ilmestynyt "ismi" on "Townley'ismi", jonka porvarillinen auktoriteetti määrittelee olevan hyvin läheistä sukua kaikille muille "ismeille", mutta sosialistille ja sovietisille sen pitäisi oleman aivan kuin vell. — Townley'ismi on puolaista radikalista anti-amerikalais-sosialistista syntyperää, kuten kaikki muutkin "ismit". Nimitys on saanut alkunsa ja perustuu Townley nimisestä miehestä, joka jo nimittäin kuoli v. 1909 saarnasi non-partisan liiton nimessä ja toimesta tätä jumalaton oppiaan Pohjois-Dakotan aavikoilla vaeltaville turpeen puskijolle ja tunkiojuntelle aivan avoimesti. Tämä Townley'ismi on samantyyppistä kuin muutkin "ismit" siinä suhteessa, että se on alkanut pienestä, astuskellet lapsen kengissä, mutta kasvanut ja kehittänyt nopeasti, niin että se vuotena 1918 otti koko Pohjois-Dakotan valtiollaan ja hoidon käsiinsä istuen satulassa vielä tänäpäivänäkkin.

Huolimatta nyt siitä että tämän liiton johtohenkilöt sanotaan tuhatta kertaisesti tuplaaneen tilansa ja käyttäneen kaikenlaisia diktatuuria pyrkäkehen vallassa, on siinä toinenkin puolella. Tämä Townley'ismi on rutoutaudin tavoin levinnyt reunavaltioihin, kuten Montanahan, Idahoon, South Dakotahan, Minnesotaan, Wisconsinin, vieläpä Washingtonin valtionkin väestön luhin ja ytimin, uhaten lähtöleveysuudessa saattaa näiden valtioiden väestön yhtäläiseen Townley'ismi diktatuurivallan alle kun North Dakota tänä päivänä on — ja toisaankin ei ole ilme jos porvaripolitiikot sijat ja sen palveluksessa oleva sanomalehdistö näin vaalien aikana raivoaakin. He nyt syyttävät kaiken kehittyneen ja kehittämättömän, näkyvän ja näkymättömän voimansa ja kuormittain rahaa juuri tätä Townley'ismiä vastaan ja sittenkin ollaan hermostuneisuuteen asti epäpäteisiä voivako he sitä estämään pääsemästä tämänkin valtion valtiolliselle näyttämölle. Työväestöä peloitetaan nyt siltäkin että jos Townley'ismi pääsee valtaan ajaa se työväestön samallaiseen tilanteeseen kuin Venäjän työväenluokka on uskotettu olevan. Kuitenkin yleisesti katsoen ei työväestö ole läheskään, kaikkia uskonut mitä heille aivan perättöminä valheina on Venäjän työväenhallituksesta sanottu eivätkä siis välitä vaikka Townley'ismi eif joku muu "ismi" valtaan pääsisiän. He kerta kaikkiaan käsittelevät tätä uudistus jossain muodossa täydtyään hallitustavassa toimeenpanna ja niin loppujen lopuksi osaavat astua o' kealle tielle. — Syrjäinen sosialisti.

San Francisco, Calif.

Oaaston kokouksessa t. k. 9 p. yhtyivät usina jäseninä osastoon Axel Wilson ja Lina Peterson, sekä muutokortilla Olga ja Antti Eklund, Los Angelesin osastosta. Tervetuloa joukkoomme!

Osastolle oli saapunut kirjelmä, jossa selostettiin miten tarpeellista olisi avustaa Venäjää lääkkeillä. Sanoen Venäjää, sillä siten lukijaa huomien valvonnan; ja ilmottavat kannattavana köyhälistön diktatuuria välttämättömänä keinona vastavallankumouksen kukistamiseksi kapitalismin ja kommunismin välisen yllmenokauden aikana, ja he suosittelivat näiden menettelytapojen käytäntöön soveltamista siltä tiellä, mikä vie täydellisen kommunistien järjestelmän perustamiseen, järjestelmän, jossa tuotantovälineet omistetaan ylläesitettyä pohjalla kommunistiseksi puolueeksi ja julistaa liittytään III Internationaleen.
Senjälkeen otettiin keskusteltavaksi kysymys parlamentarismista. Viikkokeskustelun jälkeen, jonka aikana esitettiin eri näkökantoja, tehtiin päätöslauselma. Parlamentarismia vastustajat tuomitsivat tämän erittäin ankarasti ja suosittelivat sen asemesta teollisuustoimintaa y. m. toimenpiteitä. Keskustelun kuluessa tehtiin m. m. esitys että jos "kommunistien ehdokas on parlamentaarikunnallisvalleissa tulisi hänen sanoutua irti parlamenttiomestaan". Rob. Williams alleiviisi sitä seikkaa, että on verrattain merkitykseltöntä, kuinka monta edustajaa kommunistisella puolueella on parlamentissa. Ollisi kylläkin, jos siinä parlamentissa olisi yksi mies, joka, niin pian kuin joku ministereistä on noussut puhumaan, huutaisi hänelle, että hän on valehtelija!
Päätöslauselma, josta päästiin yksimielisyyteen, oli seuraava:
"Kommunistinen puolue hylkää sen reformistisen käsityksen, että yhteiskunnallinen vallankumous voidaan suorittaa noudattaen parlamentaarisen demokratian varsinaisia menettelytapoja, mutta pitää kumminkin ylipäänsä parlamenttia ja vaalitalousvallankumouksellisen kiikutus ja valistustyön välineenä. Puolueen itsensä on huomioonottaen kansalliset ja paikalliset olosuhteet määrättävä se menettelytapa, jota parlamenttiin tai paikallisiin hallintolaitoksiin va-

Yhteiskunnallisia ja valtiollisia virtauksia ulkomailta

Yleinen asema ja sosialistinen liike Englannissa

(Jatkoa.)
Bolshevikien vallankumous Venäjällä vuoden 1919 lopussa tuli myöskin antaneeksi Englannille ensimmäiset hapulevat muodot järjestäytymisessä sosialististen suuntavirtojen mukaan. Sosialismi joukkoliikkeenä oli jotakin tuntematonta Englannissa. Palkka- ja luokkataistelu on kyllä kauan vallinnut Britannian saarilla, mutta sosialistista joukkoliikettä siellä ei ole. Vasta viime aikoina ovat työläiset ruvenneet tuomaan esiin sosialistisia vaatimuksia.
Luokkatielisuus Englannin työläisten keskuudessa herätti heidän yhteiskuuluvaisuudentunteensa taistelevia venäläisiä tovereita kohtaan. Ja "kädet pois Venäjästä" komiteat ja muut samantapaiset järjestöt eivät olleet kauaa harjoittaneet propagandaa porvarillisten Neuvosto-Venäjistä levittämällä valheita vastaan, kun jo Britannian työläisten keskuudessa heräsi vahva myötätunto Venäjän kommunistisia vallankumouksellisia kohtaan. Tämä myötätunto levisi muutamina kuukausina koko Britannian työväenluokkaan, niin että Venäjän-kysymyksestä melkein päli Englannin sisäpoliittinen kysymys. Sota oli väsyttänyt työläiset, sen seuraukset tuntuivat aivan liian raskaista; kukaan ei tunteutunut halua antautua uusiin ristiriitaisiin seikkailuihin, jotka milloin tahansa voisivat muodostua yhtä laajaksi ja hä-